

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2010. év szeptember hó 28. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés vétsége miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Pest Megyei Bíróság 23.B.72/2008/20. számú ítéletét ***megváltoztatja.***

A vádlott gondatlanságból elkövetett testi sértés vétségeként értékelt cselekményét testi sértés büntettének (Btk. 170. § (1) és (5) bekezdés I. fordulata) ***minősíti.***

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 2 (kettő) évi börtönbüntetésre, és 2 (kettő) évi közügyektől eltiltásra ***súlyosítja.***

Megállapítja, hogy a vádlott a büntetés fele részének kiállása után bocsátható feltételes szabadságra.

Egyben elrendeli a Balassagyarmati Városi Bíróság B.123/2000/10. számú, illetve a Nógrád Megyei Bíróság Bf.300/2001/21. számú ítéletével kiszabott 2 (kettő) évi, 5 (öt) évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását.

Egyebekben az első fokú ítéletet ***helybenhagyja.***

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Váci Rendőrkapitányság 1447/2007. bü. szám alatt 2007. év július hó 29. napján nyomozást rendelt el, mert a sértett a városi lakost 2007. év július hó 28-án 03,45 óra körüli időben ismeretlen személy a váci kávézóban nyakon szúrta.

A nyomozás során a vádlott ellen életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt folyt nyomozás, majd a folyamatban levő ***büntetőeljárást a Pest Megyei Főügyészség NF.7316/2007/8. számú 2008. év március hó 31. napján kelt határozatában*** a Be.

190. § (1) bekezdés b./ pontja alapján - a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény - ***megszüntette***.

A határozat indokolásának lényege szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem lehet cáfolni a gyanúsított által előadott védekezést, mely szerint dulakodás közben nevezett véletlenül vágta meg a sértettet.

A sértett képviselője az ügyvéd a Pest Megyei Főügyészség eljárást megszüntető határozata ellen a Legfőbb Ügyészséghez panaszt jelentett be.

A Legfőbb Ügyészség NF.3301/2008/1-I. számú 2008. év május hó 7. napján kelt határozatával a Pest Megyei Főügyészség NF.7316/2007/8. számú - nyomozást megszüntető határozata ellen bejelentett ***panaszt*** - a Be. 228. §-ának (3) bekezdése alapján ***elutasította***.

Tájékoztatta a sértettet, hogy az ügyben a Be. 199. §-a (2) bekezdésének b./ pontja, 229. §-a és a 230. §-a alapján a határozat kézhez vételét követő 60 napon belül pótmagánvádlóként léphet fel.

A határozat indokolása szerint nem kizárt, hogy a sértett késsel támadott, a gyanúsított pedig a jogtalan támadás elhárítása érdekében jogszerűen cselekedett. A testi épség ellen irányuló támadást, testi épséget sértő magatartással hárította el, és ez szándékán túl életveszélyt okozó következményekkel is járt. Nem cáfolható a jogos védelmi helyzet fennállása, amelyet alátámasztó bizonyítékok rendelkezésre állnak, azt a sérelmezett határozat értékelte, figyelembe véve az orvos szakértői véleményt, illetve a panaszos által is hivatkozott ellentmondás feloldására beszerzett kiegészítő orvos szakértői véleményt. A Legfőbb Ügyészség a sérelmezett határozatot megalapozottnak, a nyomozás megszüntetését, hogy bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg törvényesnek ítélete meg, ezért a panaszt elutasította.

A pótmagánvádló jogi képviselője útján a törvényes határidőben vádindítványt terjesztett elő, amelyben a vádlottat a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntetével vádolta.

A pótmagánvád lényege szerint: a váci „Vigalmi napok” egyik napjára eső 2007. év július hó 28-án hajnali 3 óra után - pontosan meg nem állapítható időpontban - a sértett erősen ittas állapotban bement a váci kávézóba, ahol hangos szóváltás, rövid veszekedés után a vádlott váci lakos a kávézó ajtajába a sértettnek tapétavágó késsel a nyak baloldalán egy 7 cm hosszú szúrt-metszett és kissé lejjebb a baloldalán az álkapocs szögletben 5 cm metszett sérülést okozott. A nyaki verőér közvetlen közelében keletkező metszett sebek súlyos vérvesztést, ezzel együtt életveszélyt eredményeztek, melynek gyógytartama 2-3 hónap, maradandó fogyatékoság lehetősége - a nyaki idegfunkciók sérülése miatt a kar mozgáskorlátozottsága elmarad - fennáll.

A pótmagánvádló jogi képviselője a bizonyítás eljárás eredményeképpen a tárgyaláson a vádirati tényállást annyiban módosította, hogy a sértett nem szúrt-metszett sérülést, hanem metszett sérülést szenvedett.

A Pest Megyei Bíróság a pótmagánvádat befogadta és a bizonyítási eljárás adatai alapján a 2009. év június hó 25. napján kelt 23.B.72/2008/20. számú ítéletével a vádlott bűnösségét gondatlanságból elkövetett testi sértés vétségében [Btk. 170.§ (1) és (6) bekezdés harmadik fordulata] megállapította, és ezért őt 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 800 Ft-ban állapította meg, azzal hogy 240.000 Ft pénzbüntetést - meg nem fizetése esetén - 300 napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni, és kötelezte a vádlottat a felmerült 273.704 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a pótmagánvádló és jogi képviselője a büntetés súlyosítása végett fellebbezett, a vádlott és a védő 3 nap gondolkodási idő után nem nyilatkozott az első fokú ítéletet tudomásul vették.

A pótmagánvádló jogi képviselője fellebbezését írásban indokolta - és perbeszédében a nyilvános ülésen is - a vádlott cselekményét szándékos, élet elleni cselekménynek minősítette, álláspontja szerint erre utal a vádlott által leadott második vágás, amely fentről lefelé történt, döfésként értelmezhető. A sérülés bekövetkezésének helye - a nyak - alkalmas életveszélyes sérülés okozására. A vádlott rátámadt a vele szemben álló, eszköztelen sértetre, ilyen körülmények között jogos védelmi helyzet nem állt fenn. A vádlott a sértett felé haladt, zsebéből elővette a tapétázó kését, amelyet vágásra alkalmas helyzetbe hozott, és két alkalommal a sértett nyaka felé vágott, nem menekülni akart, hanem támadott. A második vágásról nem is nyilatkozat a nyomozás során, amely olyan súlyos sérülést okozott, amennyiben a sértett nem kap gyors orvosi segítséget életét vesztené volna. Fellebbezését fenntartva a büntetés súlyosítását indítványozta.

A **védő** perbeszédében azt hangsúlyozta, hogy a vádlott elleni eljárást a Pest Megyei Főügyészség megszüntette, a határozat ellen bejelentett panaszt pedig a Legfőbb Ügyészség elutasította. A sértett a szórakozóhelyen provokálta a vendégeket, a vádlottnak nem volt testi sértésre irányuló szándéka, korábban is csak szétválasztotta a dulakodókat. A vádlott állította, hogy a sértett kést vett elő a zsebéből, ő ez ellen védekezett, a tanúk azonban csak azt igazolták, hogy a sértett benyúlt a zsebébe. A védő álláspontja szerint a vádlott jogos védelmi helyzetben cselekedett, szándéka semmiképpen sem irányult testi sértés okozására, ezért az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta, azzal, hogy megijedt a sértettől és csak védekezett.

A pótmagánvádló fellebbezése alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a pótmagánvádló fellebbezése folytán a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Pest Megyei Bíróság kellő részletességgel, alaposan és körültekintően folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, megfelelően teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét. A beszerzett bizonyítékokat értékelési körébe vonta, és a logika szabályait megtartva, egyenként és összességében gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot adott, indokolási kötelezettségének mindenben eleget tett.

Az elsőfokú bíróság részletesen elemezte a vádlott ténybeli beismerő vallomását, amely szerint a korábban mindenkivel kötözködő sértett kihívta verekedni, amit ő el is fogadott, azzal a kijelentéssel „maximum lesz egy kis bunyó”, követte a sértettet a szórakozóhelyről kifelé menet, amikor a sértett hirtelen megállt, elővett egy kést a zsebéből és azzal hadonászott. Erre a vádlott elővette nadrágja zsebéből a tapétavágót és azt felmutatva ki akart menni, dulakodás alakult ki közöttük, melynek során a sértett megsérült.

Az iratokból kitűnően a pótmagánvádló tanúvallomásában elismerte, hogy ittas állapotban hangoskodott, kötözködött a vendégekkel, azt is, hogy verekedni hívta a vádlottat, amit ő el is fogadott. A sérülés elszenvedésével kapcsolatban csak arra emlékezett, hogy a vádlott a kijáratnál felé fordult, majd vérzett a nyaka.

A tanúként kihallgatott - a vádlott ismeretségi körébe tartozó - 1-es, 2-es és 3-as tanúk vallomásában egyezően adták elő, hogy az ajtóban a vádlott és a sértett dulakodott, majd a sértett belenyúlt a zsebébe, de azt nem látták, hogy valami is elővett volna.

Az igazságügyi orvos szakértői véleményében kifejtettek, és a tárgyaláson a szóbeli kiegészítettek szerint a sértett sérülései a vádlott által előadott módon nem keletkezhettek, mert a sérülések két különböző kis-közepes erejű hadonászó mozdulat eredményeképpen jöhettek létre.

A Pest Megyei Bíróság a vallomások okszerű értékelése után jutott arra a következtetésre, hogy provokatív magatartást tanúsító sértett a kihívását a vádlott elfogadta. Kifelé menet az ajtónál dulakodás közben a sértett a zsebébe nyúlt, a vádlott pedig elővette a tapétavágóját és annak pengéjét kitolta, majd azzal a sértett irányába hadonászott. Az így megállapított tényállás megalapozott, kisebb körben azonban az ítéltábla a tényállás történeti részét a Be. 352.§ (1) bekezdésének b/ pontja alapján az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetéssel az alábbiak szerint pontosítja:

A 4. oldal utolsó bekezdésének utolsó mondatát, mellőzi és megállapítja, hogy „a dulakodás közben a vádlott a tapétavágó késsel, kis-közepes erővel a sértett nyakát két esetben megvágta.”

Az ekként pontosított tényállás teljes körben megalapozott, és irányadó volt a fellebbezési eljárásban.

A Fővárosi Bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, tévedett azonban a cselekmény jogi minősítésében.

A sértett verekedni hívta ki az őt csitító vádlottat, aki saját vallomása szerint is, kihívást elfogadta, ebből következően a vádlott testi sértés okozására irányuló szándéka kétséget kizáróan bizonyított.

A verekedésre történő kihívásból, illetve annak elfogadásából következik - ahogy azt a Pest Megyei Bíróság is helyesen állapította meg - hogy sem a sértett, sem a vádlott nem hivatkozhat eredményesen jogos védelmi helyzet fennállására, mert ebben az esetben mindkét fél a jogtalanság talaján áll, és az sem eredményezi jogos védelmi helyzet megállapíthatóságát a másik szempontjából, ha az egyik fél a kölcsönös verekedés során ideiglenesen fölénybe kerül.

A vádlott különösen veszélyes, az élet kioltására feltétlenül alkalmas eszközt - tapétavágó kést - használt, kis-közepes erővel a sértett nyakát két különböző mozdulattal - függőlegesen, majd az állcsúcs alatt vízszintesen - megvágta, és okozott követlen életveszélyes, maradandó fogyatékoságot eredményező 3-4 heti gyógytartamú sérülést. A két sérülést, gyors egymás utáni két erőhatás hozta létre, ezért a vádlott magatartása gondatlan elkövetésként értékelése téves. A bántalmazás kétmozzanatú, a nyakra irányuló eszköz köztudomásúan alkalmas súlyos, életveszélyes, akár halálos eredmény létrehozására is.

A vádlottnak a cselekmény elkövetéskori tudattartamát vizsgálva egyértelműen megállapítható, hogy szándéka testi sértés okozására irányult. A bekövetkezett eredmény - a sértett életveszélyes állapota - és a bántalmazás között az okozati összefüggés is kétséget kizáróan bizonyított. A megalapozott tényállásból kitűnően a vádlott előre látta magatartásának súlyos következményeit, azonban könnyelműen bízott azok elmaradásában, így az eredmény vonatkozásában őt tudatos gondatlanság (luxuria) terheli (vegyes bűnösség). A Btk. 15.§-a alapján az eredményhez mint a bűncselekmény minősítő körülményéhez fűződő súlyosabb jogkövetkezmények akkor alkalmazhatóak, ha e vonatkozásban a terheltet legalább gondatlanság terheli, következésképpen a vádlott büntetőjogi felelőssége szándékos.

Az ítélet tábla a Btk. 2 §-ára figyelemmel a cselekményt a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősítette.

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság lényegében helyesen sorolta fel, az ítélet tábla további súlyosító tényezőként értékelte a különösen veszélyes eszköz használatát a

maradandó fogyatékossgot, a vádlott javára enyhítő tényezőként az időmúlást, és nyomatékos enyhítő hatást tulajdonított a kirívóan durva sértetti közrehatásnak.

A cselekmény minősítésének megváltoztatására a vádlott által elkövetett bűncselekmény jelentős tárgyi súlyára és büntetési fenyegetettségére, valamint a büntetett előéletű vádlott fokozott személyi, társadalomra veszélyességére tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a vádlottal szemben a kiszabott büntetést 2 évi börtönbüntetésre súlyosította. Egyben a jelentős számú és súlyú enyhítő körülményekre a sértett cselekmény során tanúsított provokatív magatartására figyelemmel a Btk. 47.§ (3) bekezdését alkalmazva, megállapította, hogy a vádlott a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A Fővárosi Ítéltábla a Btk. 91. § (1) bekezdésének b/ pont alapján elrendelte a Balassagyarmati Városi Bíróság B.123/2000. számú ítéletével kiszabott 2 évi börtönbüntetés végrehajtását, mert a vádlott a jelen ügyben elbírált bűncselekményt végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el.

A másodfokú bíróság a vádlottat szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, méltatlan a közügyek gyakorlásában részvételre, ezért vele szemben a Btk. 53.§-a és az 55.§ (1) bekezdése alapján 2 évi közügyektől eltiltás mellékbüntetést is kiszabott.

A tetтарыыos büntetés alkalmas a vádlottal szemben a büntetési célok biztosítására.

Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pest Megyei Bíróság ítéletét a Be. 372.§. (1) bekezdése alapján megváltoztatta, az egyéb - törvényes - rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az ítéltábla figyelmezteti a pótmagánvádló jogi képviselőjét, hogy a 26/2003. (VII.1.) IM-BM-PM rendelet, illetve a 7/2002. (III.30.) IM rendelet szerint munkadíj, és készkiadás illeti meg, amelyet a Pest Megyei Bíróságon, a Be. 340.§ (2) bekezdésének alkalmazásával, a Be. 578.§-a szerinti különleges eljárás keretében jogosult érvényesíteni.

Budapest, 2010. évi szeptember hó 28. napján

**. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke**

**dr. Rédei Géza s.k.
előadó bíró**

**dr. Mató Ágnes s.k.
bíró**

A Pest Megyei Bíróság 23.B.72/2008/20. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.231/2009/9. számú ítéletében foglalt változtatás mellett jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2010. év szeptember hó 28. napján

Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő